

[AM2020.11.23V2]

Statsadvokaten i Viborgs AFGØRELSE - 13. september 2018 - SAV-2018-3100101-621

Advokat A , ... , 7500 Holstebro

Erstatning for telefonaflytning– Deres j.nr. ...

Jeg har i dag besluttet delvist at imødekomme Deres krav om erstatning til E . Det betyder, at jeg kan yde Deres klient 5.350,00 kr. i erstatning for telefonaflytning.

Jeg har imidlertid ikke kunnet imødekomme Deres krav om erstatning for varetægtsfængsling og ransagninger. Begrundelsen herfor fremgår nedenfor.

Jeg har samtidig besluttet ikke at imødekomme Deres krav om salær. Begrundelsen herfor fremgår nedenfor.

Jeg har i dag anmodet Midt- og Vestjyllands Politi om at udbetale beløbet til Dem.

Erstatningsbeløbet

Erstatningsbeløbet er opgjort efter de takster, som Rigsadvokaten har fastsat, jf. Rigsadvokatens Meddelelse nr. 1/2017, og fremkommer således:

Telefonaflytning den første uge	850,00 kr.
Telefonaflytning 10 efterfølgende uger á 450,00 kr.	<u>4.500,00 kr.</u>
I alt:	<u>5.350,00 kr.</u>

Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at Østjyllands Politi foretog aflytning af telefonnummer ... , som tilhører Deres klient, i perioden fra 11. april 2017 til den 27. juni 2017, idet Deres klient var mistænkt for overtrædelse af straffelovens § 191.

I den forbindelse fandt politiet, at Deres klient anvendte kodesprog i forbindelse med sin kommunikation med personer med relation til narkotikahandel.

Det fremgår endvidere af sagen, Østjyllands Politi foretog ransagning på Deres klients bopæl på adressen Adresse1 den 27. juni 2017, og at Deres klient i den forbindelse blev anholdt kl. 10.02, sigtet for overtrædelse af straffelovens § 191.

Under ransagningen fandt Østjyllands Politi 1,3 g hash.

Deres klient blev løsladt den 13. september 2017 kl. 14.24.

Frihedsberøvelsen varede således 79 påbegyndte døgn.

Ved et grundlovsforhør i Retten i Aarhus den 28. juni 2017 nægtede Deres klient, repræsenteret af Dem, sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 191. Ved retsmødet den 29. juni 2017 nægtede Deres klient sig skyldig, og i øvrigt nægtede han at udtale sig.

Midt- og Vestjyllands Politi har oplyst, at Deres klient ikke på noget tidspunkt ønskede at afgive en egentlig forklaring.

Ved et fristforlængelsesmøde i Retten i Aarhus den 23. august 2017 bemærkede Retten, at Deres klient i forbindelse med varetægtsfængslingen uretmæssigt havde sendt besked om at være varetægtsfængslet til en person, der tidligere har ageret chauffør for Deres klient mod betaling i kokain.

Den 13. september 2017 blev Deres klient sigtet for 2 forhold af overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag 1, liste B, nr. 43 (forhold 1 og 2), og 2 forhold af overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1 (forhold 3 og 4).

Den 26. februar 2018 blev påtale mod Deres klient opgivet i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2.

Ved Retten i Hernings dom af 10. juni 2018 blev Deres klient frifundet for forhold 1, 2 og 3, samt idømt en bøde på 4.000,00 kr. for forhold 4.

Midt- og Vestjyllands Politi har den 12. september 2018 oplyst, at der i politiets sagsbehandlingssystem alene ses registreret en ransagning den 27. juni 2017.

Det fremsatte erstatningskrav

Ved brev af 16. juli 2018 til mig, med henvisning til skrivelser af 21. marts 2018 og 22. maj 2018 fremsatte De krav om erstatning for varetægtsfængsling, ransagninger og meddelelsesindgreb, som De den 21. marts 2018 opgjorde således:

Godtgørelse for varetægtsfængsling det første døgn	6.700,00 kr.
Godtgørelse for varetægtsfængsling yderligere 77 påbegyndte døgn á kr. 850,00	65.450,00 kr.
Ransagning foretaget uden tilknytning til varetægtsfængsling	<u>1.300,00 kr.</u>
I alt:	<u>73.450,00 kr.</u>

Begrundelse for delvis nægtelse af erstatningskravet

Varetægtsfængsling

Det følger af retsplejelovens § 1018 a, stk. 2, at selvom betingelserne for at yde erstatning efter stk. 1 ikke er opfyldt, kan erstatning ydes, såfremt den under sagen anvendte frihedsberøvelse ikke står i rimeligt forhold til strafforfølgningens udfald eller det af andre særlige grunde findes rimeligt.

Henset til at frihedsberøvelsen af Deres klient varede 79 påbegyndte døgn, men at han ved Retten i Hernings dom af 10. juni 2018 alene blev idømt en bøde på 4.000 kr. for besiddelse af 1,3 gram hash, finder jeg, at den under sagen anvendte frihedsberøvelse står i misforhold til sagens udfald.

Jeg kan dog ikke imødekomme Deres krav om erstatning.

Begrundelsen for min afgørelse er, at Deres klient efter min opfattelse har udvist egen skyld og selv har givet anledning til de straffeprocessuelle indgreb i sagen i en sådan grad, at erstatning må afvises.

Jeg har ved min afgørelse om at afvise erstatningskravet især lagt vægt på, at Deres klient har udvist en mistankepådragende adfærd ved at anvende kodesprog i forbindelse med sin kommunikation med personer med relation til narkotikahandlen og i forbindelse med sit bevægelsesmønster i forhold til personerne. Hertil kommer, at Deres klient, som tidligere dømt for handel med narkotika, må være klar over risikoen for at blive involveret i en ny sag ved den anvendte fremgangsmåde.

Jeg finder på den baggrund, at det må have stået Deres klient klart, at han ved at føre de pågældende samtaler, kunne pådrage sig en mistanke om strafbart forhold. Jeg kan i den forbindelse henvise til U1995.426 og TfK2008.136V.

Jeg har desuden lagt vægt på, at Deres klient under hele sagen har nægtet at udtale sig. Idet grundlaget for fængslingen var Deres klients brug af kodesprog og bevægelsesmønster i forhold til kendte kriminelle, finder jeg, at Deres klient havde en særlig grund til at udtale sig.

Uanset at Deres klient ikke var forpligtet til at udtale sig, jf. retsplejelovens § 752, findes han ved at vælge at undlade at udtale sig under sagen, og særligt om de for ham belastende aflyttede telefonsamtaler, selv at have givet anledning til den skete frihedsberøvelse.

Ransagning

For så vidt angår ransagningen af Deres klients bopæl den 27. juni 2017 kan jeg i det hele henvise til min begrundelse ovenfor for så vidt angår egen skyld.

Jeg kan således ikke imødekomme Deres krav om erstatning for ransagningen den 27. juni 2017.

For så vidt angår yderligere ransagninger, kan jeg ikke imødekomme Deres krav, idet Midt og Vestjyllands Politi den 12. september 2018 har oplyst, at der i politiets sagsbehandlingssystem alene ses registreret en ransagning den 27. juni 2017.

Salær

Det fremgår af sagen, at De har været beskikket som forsvarer under straffesagen. De har efter det oplyste modtaget 12.000,00 kr. + moms i salær for Deres arbejde som forsvarer.

Jeg anser Deres arbejde med at fremsætte erstatningskravet for at være af ubetydeligt omfang i forhold hertil. Jeg mener derfor ikke, at De har krav på at få yderligere salær i sagen. Jeg henviser herom til Rigsadvokatens Meddelelse nr. 1/2018.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, jf. stk. 3 (erstatning for frihedsberøvelse kan nedsættes eller nægtes pga. egen skyld), § 1018 a, stk. 2 (misforhold) og § 1018 b (erstatning for andre straffeprocessuelle indgreb end frihedsberøvelse) samt § 1007, jf. § 1018 f (salær).

Udbetaling og renter

Det er Midt og Vestjyllands Politi, der udbetaler erstatningen. Jeg har i dag anmodet politiet om at udbetale beløbet til Dem. Det bemærkes i den forbindelse, at politiet vil undersøge hos SKAT, om der skal ske modregning i beløbet for eventuel gæld til det offentlige. Der kan derfor gå op til 6 uger, før beløbet udbetales.

Hvis De i øvrigt har spørgsmål om udbetalingen, bedes De kontakte politiet.

Politiet udbetaler renter af beløbet efter renteloven (med 8 pct. årligt over den fastsatte referencesats) fra den dag, hvor jeg modtog erstatningskravet, til beløbet udbetales.

Kravet blev modtaget hos mig den 16. juli 2018.

Skattepligt

Erstatning for tort m.v. (ikke-økonomisk skade) er ikke skattepligtig.

Erstatning for økonomisk tab, f.eks. tabt arbejdsfortjeneste, mistede arbejdsløshedsdagpenge eller sygedagpenge, er skattepligtig.

Erstatning for anden økonomisk skade, f.eks. ødelagt tøj, er ikke skattepligtig.

Renter af alle erstatningsbeløb er skattepligtig.

Politiet indberetter de skattepligtige beløb til SKAT i forbindelse med udbetalingen. Det gælder også, selv om politiet modregner i beløbet for evt. gæld til det offentlige, f.eks. skyldige sagsomkostninger.

Erstatningsbeløb for tabt arbejdsfortjeneste og rentebeløb vil blive fortrykt på selvangivelsen. Deres klient skal selv selvangive andre skattepligtige erstatningsbeløb.

Mulighed for at klage

De kan klage over afgørelsen til Rigsadvokaten. De skal sende klagen til Statsadvokaten i Viborg. Fristen for at klage er 4 uger efter, at De har modtaget dette brev. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3 og 5.

De skal udnytte muligheden for at klage til Rigsadvokaten, inden De eventuelt begærer kravet indbragt for retten efter retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Har De eventuelle spørgsmål

Hvis De har spørgsmål til min afgørelse, er De velkommen til at kontakte

.....

Rigsadvokatens AFGØRELSE - 15. november 2018 - RA-2018-3100206-305

Advokat A , ... , 7500 Holstebro

Ikke erstatning for frihedsberøvelse og ransagning - Deres j.nr. ...

De har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i Viborg den 13. september 2018, om delvist at imødekomme erstatning til E . Deres klient blev af statsadvokaten tildelt erstatning for aflytning på 5.350 kr.

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at Deres klient ikke kan få erstatning for frihedsberøvelsen og de to ransagninger. Jeg har samtidig besluttet ikke at tildele Dem yderligere salær. Begrundelserne fremgår nedenfor.

Begrundelse

De har i Deres klage bl.a. gjort gældende, at Deres klient ved flere lejligheder har forklaret sig behørigt til politiet angående sigtelsen for transport af narkotika. De har oplyst, at Deres klient frygtede for sin egen sikkerhed grundet de medsigtedes involvering i bandemiljøet. De har videre anført, at Deres klient blev udsat for en hemmelig ransagning i forbindelse med efterforskningen, foruden ransagningen den 27. juni 2017. De har i yderligere gjort gældende, at Deres klients omgang med bandemedlemmerne skyldes en fælles etnisk oprindelse. De endvidere anført, at det blev fastslået ved Retten i Hernings dom af 10 juli 2018, at Deres klient ikke benyttede kodesprog i sine beskeder.

Jeg kan oplyse, at Østjyllands Politi i anledning af Deres klage har afgivet en supplerende udtalelse til mig den 2. november 2018, hvori de har tilsendt rapporten om den hemmelige ransagning foretaget den 16. juni 2017.

Jeg finder, som statsadvokaten, at Deres klient har udvist egen skyld i form af mistankepådragende og uforsigtig adfærd. Jeg kan henvise til Anklagemyndighedens Årsberetning 1998-99 side 31-32.

Jeg har i den forbindelse lagt vægt på sagens aflytnings- og teleobservationsmateriale, hvoraf det fremgår, at Deres klient har haft en omfattende korrespondance med personer tilhørende Black Army, og at han ved flere lejligheder, færdes på eller omkring steder, der af politiet mistænkte at blive brugt til videre distribution af narkotika.

Jeg mener i øvrigt ikke, at Retten i Hernings dom tager stilling anvendelsen af kodesprog i relation til sigtelsen for transport af narko, eftersom forholdet blev påtaleopgivet og således ikke var en del af retssagen.

De har oplyst, at Deres klients omgang med de medsigtede bandemedlemmer skyldes, at de har en fælles etnisk oprindelse samt, at han ved flere lejligheder har redegjort for sine ture til Horsens.

Hertil skal jeg bemærke, at det fremgår af afhøringsrapport af 27. juni 2017, at Deres klient ikke ønskede at kommentere på eller kunne erindre sin relation og dokumenterede korrespondance med bandemedlemmerne. Jeg kan yderligere henvise til at Retten i Århus, ved retsmøde af 23. august 2017 bemærkede, at Deres klient ikke havde afgivet en egentlig forklaring angående sigtelsen for transport af narkotika. Under afhøring den 13. september 2017 blev Deres klient foreholdt, at han var blevet identificeret af den person, som han mistænktes at afhente narkotika hos i Horsens, hvilket han ikke ønskede at kommentere.

Jeg finder, at Deres klient ved ikke at afgive forklaring angående disse belastende omstændigheder, har undladt at rense sig for en konkret mistanke og derfor må påregne at blive frihedsberøvet.

Jeg har videre lagt vægt på, at Deres klient tidligere er straffet for overtrædelse af straffelovens § 191 og derfor burde havde udvist en større grad af påpasselighed. Jeg kan henvise til rettens begrundelse i TfK2008.136V.

Jeg finder på den baggrund af Deres klient selv har givet anledning til frihedsberøvelsen og den hemmelige ransagning af 16. juni 2017, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Ransagningen af 27. juni 2017 er foretaget som led i anholdelsen af Deres klient, og den giver derfor ikke et særskilt krav på erstatning, jf. Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om erstatning i medfør af retsplejelovens kapitel 93 a, pkt. 3.

Salær

Jeg finder ikke, at erstatningssagen har været forbundet med et merarbejde, der kan begrunde en fravigelse af den almindelige takst for fremsættelse af erstatningskrav, jf. Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om erstatning i medfør af retsplejelovens kapitel 93 a, pkt. 11. Jeg har i den forbindelse lagt vægt på, at der er tale om et ukompliceret krav, og at De som beskikket advokat i straffesagen har modtaget salær.

Sagens forløb

- I afgørelse 13. september 2018 imødekom statsadvokaten delvist erstatningskravet.
- I brev af 20. september 2018 har De klaget over afgørelsen.

- Den 25 september 2018 har statsadvokaten sendt sagen til mig sammen med en udtalelse. Statsadvokaten har henholdt sig til sin afgørelse. Der er ikke kommet nye væsentlige oplysninger frem af betydning for sagen.
- Den 2. november 2018 afgav Østjyllands Politi supplerende udtalelse.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 2 (erstatning for misforhold) § 1018 a, stk. 3 (erstatning kan helt eller delvist nægtes hvis den sigtede selv har givet anledning til indgrebet) og § 1018 b (erstatning for visse andre straffeprocessuelle indgreb, herunder ransagning)

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Deres klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

Deres klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet. Hvis Deres klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal De oplyse dette til Statsadvokaten i Viborg senest to måneder efter, at De har modtaget denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Hvis De har spørgsmål til min afgørelse, er De velkommen til at kontakte

.....

Retten i Hernings DOM - 22. januar 2020 - 99-596 /2 019 - SAV-2018-3100101-62I

Erstatningssøgende E mod Anklagemyndigheden

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Tilkendegivelse af 8. februar 2019 er modtaget i retten samme dag.

E var i tiden fra den 27. juni kl. 2017, kl. 10.02 til den 13. september 2017, kl. 14.24 anholdt og varetægtsfængslet for overtrædelse af straffelovens § 191. Fængslingen skete i grundlovsforhør den 28. juni 2017, hvor andre 3 personer også blev varetægtsfængslet.

Østjyllands Politi, Særlig Efterforskning Vest, valgte at opgive de sigtelser mod E , der havde givet anledning til anholdelsen og varetægtsfængsling af ham. Dette blev meddelt ham i et brev af 26. februar 2018. Samme dag rejste Østjyllands Politi, Særlig Efterforskning Vest, tiltale mod ham for i 4 andre forhold at have overtrådt bekendtgørelsen om euforiserende stoffer.

E blev ved dom af 10. juli 2018 afsagt af Retten i Herning frifundet for den rejste tiltale i tre af forholdene, mens han i overensstemmelse med sin erkendelse blev fundet skyldig i det fjerde af forholdene og straffet med en bøde på 4.000 kr.

E fremsatte ved brev af 21. marts 2018 krav om erstatning på 73.450 kr. i anledning af frihedsberøvelsen ved varetægtsfængsling, ransagning og aflytning, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

Statsadvokaten imødekom den 13. september 2018 erstatningskravet i beskedent omfang, således at E fik tilkendt 5.350 kr., idet kravet på erstatning for frihedsberøvelsen og ransagning blev afvist.

E klagede til Rigsadvokaten over statsadvokatens afgørelse.

Rigsadvokaten imødekom klagen delvist, således at E fik tilkendt yderligere 5.350 kr., men Rigsadvokaten fastholdt statsadvokatens afgørelse om, at E hverken var berettiget til erstatning for frihedsberøvelsen i forbindelse med varetægtsfængslingen i perioden fra den 27. juni til den 13. september 2017 eller ransagningen foretaget i forbindelse hermed. I Rigsadvokatens endelige afgørelse, der fremgår af et brev af 15. november 2018, henviser Rigsadvokaten som statsadvokaten til, at erstatningssøgende har udvist egen skyld.

Påstande

E har forud for hovedforhandlingen fremsat krav om erstatning på 73.450 kr. med procesrente fra den 21. marts 2018.

Erstatningskravet er opgjort således:

Godtgørelse for varetægtsfængsling det første døgn	6.700 kr.
Godtgørelse for varetægtsfængsling yderligere	
77 påbegyndte døgn à 850 kr.	65.450 kr.
Ransagning foretaget uden tilknytning til varetægtsfængslingen	<u>1.300 kr.</u>
I alt	73.450 kr.

Under hovedforhandlingen har han forhøjet sit krav om erstatning til 133.747 kr. Forhøjelsen er begrundet i, at godtgørelsen for varetægtsfængsling bør forhøjes med 2/3 til 1.411 kr. pr. døgn, og at han skal tilkendes godtgørelse for indgreb i meddelelshemmeligheden for perioden fra den 1. januar til den 13. september 2017, 36 uger á 450 kr. eller 16.200 kr.

Erstatningssøgende har herefter opgjort kravet således:

Godtgørelse for varetægtsfængsling det første døgn	6.700 kr.
Godtgørelse for varetægtsfængsling yderligere	
77 påbegyndte døgn á 1.411 kr.	108.647 kr.
Ransagning foretaget uden tilknytning til varetægtsfængslingen	1.300 kr.
Indgreb i meddelelshemmeligheden 36 uger á 450 kr.	<u>16.200kr.</u>
I alt	133.747 kr.

Der er tilsyneladende foretaget en regnefejl ved sammentællingen af beløbene. Summen af beløbene er rettelig 132.847 kr.

Anklagemyndigheden har påstået afvisning for så vidt angår den forhøjede påstand, og frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb fastsat efter rettens skøn. Anklagemyndigheden har bestridt, at der er grundlag for en forhøjet godtgørelse for varetægtsfængsling pr. døgn.

Sagens oplysninger

Under hovedforhandlingen er der dokumenteret et omfattende materiale fra efterforskningen. Heri indgår blandt andet observationsrapporter, indgreb i meddelelshemmeligheden og ransagninger. Materialet angår tiden både før og efter varetægtsfængslingen af sigtede.

E har forklaret, at han går til dialyse 5 gange om ugen på Sygehus . Det tager 4-5 timer pr. gang. Han har været i dialyse i 16-17 år. Under varetægtsfængslingen blev han hentet i arresten i By1 . I håndjern og transportbælte blev han ført fra arresten til sygehuset. De fleste gange blev han kørt i patruljevogn. På sygehuset blev han ført ind ad hovedindgangen og gennem hele sygehuset til dialyseafdelingen. Det var tydeligt for alle andre, der var på sygehuset, hvad der foregik. Det meste af personalet og de fleste medpatienter på afdelingen, kendte han på grund af hans og de andre patienters dialyseforløb. Om sommeren foregik transporten fra arresten til sygehuset og retur nogle gange til fods gennem det centrale By1 . Arresten ligger lige ved byens centrale torv med restauranter, der har udeservering. Det var bestemt ikke rart at blive ført forbi et større antal personer på den måde. Det tiltrak sig ubehagelig opmærksomhed, blandt andet fra børn.

Under varetægtsfængslingen steg hans blodtryk, og hans "tal" blev i det hele taget højere, så han også måtte gå op i medicindosis. Psykisk kan han stadig mærke at det hele har påvirket ham. Han bliver lettere angst end før. Fysisk føler han, at han er kommet fuldt ud til hæfterne igen.

E er straffet den 15. juli 2010 for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 1. pkt. med 1 års fængsel, og den 20. maj 2014 for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer med bøde.

Rettens begrundelse og resultat

Varetægtsfængslingen af erstatningssøgende, E, skete efter en længerevarende efterforskning, der var rettet mod en større personkreds, hvori han indgik.

I efterforskningsmaterialet indgår blandt andet observationsrapporter og teleoplysninger. Det fremgår blandt heraf, at erstatningssøgende den 21. april 2017 overdrog en lille pose eller pakke, der var hvid, til en af de andre mistænkte i sagen. Erstatningssøgende har sammen med navnlig en af de andre mistænkte i sagen ført telefonsamtaler, hvor der som anført i kendelsen om varetægtsfængsling af erstatningssøgende er anvendt en art kodesprog og aftalt møder mellem erstatningssøgende og en anden. Under varetægtsfængslingen gav han via en iPad, som han fik i sin besiddelse under dialysebehandling på Sygehus besked til en anden mistænkt i sagen. På baggrund heraf har erstatningssøgende både inden og under varetægtsfængslingen udvist en mistankepådragende adfærd. Endelig er han tidligere dømt for narkotikakriminalitet.

Til trods herfor valgte erstatningssøgende ikke på noget tidspunkt at udtale sig til politiet og/eller i retten i anledning til af sagen, om de forhold, der begrundede mistanken mod ham.

Under disse omstændigheder har han udvist en sådan adfærd, at han selv har givet anledning til varetægtsfængslingen og dens længde. Derfor er han ikke berettiget til erstatning, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3. Som følge heraf har retten ikke fundet anledning til særskilt at tage stilling til anklagemyndighedens påstand om delvis afvisning af sagen.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes.

E skal betale sagens omkostninger.

Michael Lynge Jensen

Dommer

.....

Vestre Landsrets 12. afdelings DOM - 23. november 2020 - S-0367-20

(dommerne Stig Glent Madsen, Lisbeth Kjærgaard og Christian Skadborg (kst.) med domsmænd) i ankesag

Anklagemyndigheden mod E , født maj 1986, (advokat Bent Aagaard, Holstebro)

Retten i Herning har den 22. januar 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 99-596/2019).

Påstande

Erstatningssøgende E har påstået erstatning for uberettiget varetægtsfængsling og ransagning med 118.058 kr. og med procesrente fra den 21. marts 2018.

Anklagemyndigheden har gentaget påstanden om afvisning for så vidt angår det forhøjede erstatningskrav for varetægtsfængsling og har i øvrigt påstået stadfæstelse.

Erstatningssøgendes krav er sammensat af et krav på i alt 116.758 kr. for uberettiget varetægtsfængsling og 1.300 kr. for ransagning. Kravet for uberettiget varetægtsfængsling omfatter erstatning for 1. døgn med 6.700 kr. og yderligere 78 påbegyndte døgn á 1.411 kr. Kravet om erstatning for indgreb i meddelelshemmeligheden er ikke gentaget.

Supplerende oplysninger

Rigsadvokaten har ved afgørelsen af 15. november 2018 besluttet ikke at ændre Statsadvokatens afgørelse, hvorved erstatningssøgende er tilkendt erstatning for aflytning med 5.350 kr.

Forklaring

Erstatningssøgende E har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

E har supplerende forklaret, at han også under varetægtsfængslingen var i dialyse 4 gange ugentligt. 2 uniformerede betjente fulgte ham til dialysebehandlingerne på hospitalet, og de blev siddende ved siden af ham under hele behandlingen. Han har modtaget førtidspension i 10-15 år.

X er en gammel ven, der bor på et nedlagt landbrug. Han har flere gange hjulpet X, og det var derfor, han i en sms til X skrev, at han var klar til at arbejde igen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at erstatningssøgende ved brugen af kodesprog og ved sit bevægelsesmønster i forhold til personer med relation til Black Army Herning og narkotikahandel har udvist en sådan uforsigtighed og mistankepådragende adfærd, at han måtte påregne, at der var en risiko for en længerevarende varetægtsfængsling og yderligere straffeprocessuelt indgreb i form af ransagning.

Uanset at erstatningssøgende efter omstændighederne havde en særlig anledning til at forklare nærmere om samtalerne, beskederne og sin færden, har han ikke til afhøringerne afgivet en egentlig forklaring herom.

Landsretten tiltræder herefter, at erstatningssøgende efter en samlet vurdering har udvist en sådan grad af egen skyld, at han ikke har krav på erstatning for varetægtsfængslingen og ransagningen, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Af de grunde, byretten har anført, tiltræder landsretten, at der ikke er anledning til at tage stilling til påstanden om afvisningen vedrørende kravet om forhøjet for varetægtsfængsling.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

E skal betale sagens omkostninger for landsretten.